

TEVEKKÜL

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

قال رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

“إِعْقَلْهَا وَتَوَكَّلْ”

Muhterem Müslümanlar!

Hiz. Peygamber (s.a.s.) ve sadık dostu Hiz. Ebu Bekir (ra) hicret ederlerken müşriklerin takibinden kurtulmak amacıyla mağaraya sığınmışlardı. Takipçilerin mağaranın kapısına dayandığını gören Hiz. Ebu Bekir «Ey Allah'ın Elçisi eğilip baksalar bizi görecekler» diyerek endişesini dile getirmişti. Bunun üzerine Peygamberimiz; «Üzülme, Allah bizimle beraberdir¹, üçüncüsü Allah olan iki kişiye sen ne (olacağını) zannediyorsun ki?» diyerek arkadaşını sakinleştirmiş ve tevekkül anlayışını ortaya koymuştu.

Değerli Kardeşlerim!

Tevekkül, hedefe ulaşmak için gerekli olan maddi ve manevi sebeplerin hepsine başvurduktan sonra, Allah'a dayanıp güvenmek ve ondan ötesini Allah'a bırakmaktır. Tevekkül, kulun Allah'a karşı acizliğini itiraf ederek Eyyüp peygamberin

sabrını, Yakup peygamberin fedakârlığını, İbrahim peygamberin kararlılığını, Hiz. Muhammed'in (sas) her türlü olumsuzluğa rağmen ümidini yaşayabilmesidir. Tevekkül sayesinde endişeler ümide, korkular güvene dönüşür.

Kıymetli Kardeşlerim!

İlaç kullanmadan tedavi olunmaz, salih ameller işlenmedikçe Allah'ın rızası kazanılmaz, dolayısıyla devesini salarak Allah'a tevekkül ettiğini söyleyen bedevîye Peygamberimiz : « **Önce onu bağla, sonra Allah'a tevekkül et²** » buyurmuştur.

Yine bir gün, Hiz. Ömer hiçbir iş yapmadan mescitte boş boş oturan kişilere ne yaptıklarını sordu. Onlar, « **Biz Allah'a tevekkül eden mütevekkilleriz** » dediler. Hiz. Ömer: «**çocuklarınıza kim bakar**» diye sorduğunda «**biz çalışmayız, çocuklarımıza yakınlarımız bakar**» cevabını alınca, « **aksine siz hazır yiyciler, müteekillersiniz, gerçek anlamda tevekkül eden tohumunu yere atıp Allah'a tevekkül edendir** »³ cevabını vererek tedbir almadan boş oturmanın tevekkül anlayışıyla ilgisi olmadığını bizlere öğretmiştir.

Hutbemizi, başta okuduğum ayet-i kerime mealiyle bitirelim: «**De ki, Allah'ın bizim için yazdığından başkası bize asla erişmez. O bizim mevlâmızdır. Onun için müminler yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.**»⁴

¹ Tevbe, 9/40.

² Tirmizi, Sifatü'l kiyâme,60.

³ Ibn Recep, Câmiu'l-ulûm, 1, 441

⁴ Tevbe 9/51.